О замки, о роки!
У всіх свої гріхи...

Чародіїв пильний учень,
Знаю: щастя неминуче.

Тож салют йому, салют,
Доки піє наш когут.

Вже нема чого й бажати —
Все обмислить мій вожатий.

Ні змагань, ані зусиль —
Щастя лине звідусіль.

О замки, о роки!

Та коли воно відлине,
Прийде смерть тії ж хвилини...

О замки, о роки!

Переклад М. Лукаша